

ನಮಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಲು ಕಳಸು

ಸಭ್ಯತ್ವ ಮಧ್ಯಾಷ್ಟ : ಈ ಪಾಠದ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕಾಗಿ ಕೀರ್ತನೆ 105:5; 44, 22 ಹಾಗೂ 13ನೇ ಅಧ್ಯಾಯಗಳು. ಕೊಲ್ಲೋನ್ನೇ 3:16; ಯಾಕೋಬನು 5:13 ಮತ್ತು ಕೀರ್ತನೆ 60:1–5ನೇ ವಚನಗಳನ್ನು ಓದಿರಿ.

ಸ್ತುರಣವಾಕ್ಯ : "ಆತನು ಒಂದಾನೊಂದು ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿ ಮುಗಿಂಡಾಗ, ಆತನ ಶಿಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ಆತನಿಗೆ – ಸ್ವಾಮಿ, ಯೋಹಾನನು ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಕಲಿಸಿದ ಹಾಗೆ ನಮಗೂ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಕಲಿಸು ಅಂದನು" (ಲೂಕ 11:1).

ಸ್ವಾಭಾವಿಕವೂ, ಸ್ವಯಂಪ್ರೇರಿತವೂ ಮತ್ತು ಪಾಂಡಿತ್ಯವಿಲ್ಲದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯು ಯಥಾರ್ಥವಾದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯೆಂಬ ನಂಬಿಕೆ ಅನೇಕ ಕ್ರೈಸ್ತರಲ್ಲಿದೆ. ಆದರೆ ಯೇಸುಸ್ವಾಮಿಯ ಶಿಷ್ಯರು ಆತನನ್ನು ನಮಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವುದನ್ನು ಕಲಿಸು ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡಾಗ, ಅವರಿಗೆ ಹೇರಳವಾದ ಆಶೀರ್ವಾದವು ದೊರೆಯಿತು. ದೇವರು ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಪುಸ್ತಕವಾದ ಕೀರ್ತನೆಗಳನ್ನು ಸತ್ಯವೇದದ ಮಧ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಇದು ಪುರಾತನಕಾಲದ ದೇವಜನರು ಹೇಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರೆಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ವರಾತ್ರಿವಲ್ಲ, ನಾವೂ ಸಹ ಇಂದು ಹೇಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಕಲಿಸಿಕೊಡುತ್ತದೆಂಬುದೇ ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ.

ಆರಂಭದ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಕೀರ್ತನೆಗಳು ಯೇಸುಸ್ವಾಮಿಯ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಂತೆ ಎಲ್ಲಾ ದೇವಜನರ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳನ್ನು ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾಗಿಯೂ, ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿಯೂ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೊಳಿಸಿದೆ (1 ಪ್ರಾ.ಕಾ. ವೃತ್ತಾಂತ 16:7,9; ನೆಹೆಮೀಯ

12:8; ಮತ್ತಾಯ 27:46; ಎಥನೆ 5:19). ಈ ವಾರದ ಪಾಠದಲ್ಲಿ ನಾವು ದೃಷ್ಟಭಕ್ತರು ಹೇಗೆ ತಮ್ಮ ಜೀವನ ಯಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾರೆಸಬೇಕು ಹಾಗೂ ದೇವರೊಂದಿಗೆ ಆಶ್ರಿತ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಹೊಂದುವುದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಕಲಿಯುತ್ತೇವೆ. ಕೀರ್ತನೆಗಳು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳಾಗಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಮರೆಯಬಾರದು. ಆದುದರಿಂದ ಇವು ನಮ್ಮ ವ್ಯೇಯಕ್ತಿಕ ಹಾಗೂ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳಾಗಿ ವಾಧುವ ಸಾಖ್ಯಾಹಿಕ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಅಮೂಲ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಈ ಕೀರ್ತನೆಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವುದರಿಂದ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳು ತಮ್ಮ ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಜೀವಿತದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ದೃಢವಾದ ಭಯಭಕ್ತಿಗಳನ್ನು ರೂಢಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯಕವಾಗಿದೆ. ಈ ವಾರ ನಾವು ಕಷ್ಟಸಂಕಟಗಳ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಈ ಕೀರ್ತನೆಗಳು ಹೇಗೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಆಶ್ರಿತವಾಗಿ ಬಲಪಡಿಸುತ್ತದೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳೋಣ.

ಭಾಷ್ಯಾನುವಾರ

ಇನವರಿ 7

ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಲ್ಲಿ ಕೀರ್ತನೆಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಉತ್ತೇಜನ

ಕೀರ್ತನೆಗಳು 105:5,6; ಕೊಲೋಸ್ 3:16; ಯಾಕೋಬನು 5:13ನೇ ವಚನಗಳನ್ನು ಓದಿರಿ. ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳ ಆರಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ಕೀರ್ತನೆಗಳ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಿಂತೆ ಏನೆಂದು ಈ ವಾಕ್ಯಗಳು ತಿಳಿಸುತ್ತವೆ?

ನಮ್ಮ ದಿನನಿತ್ಯದ ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಜೀವಿತದಲ್ಲಿ ಕೀರ್ತನೆಗಳ ಸ್ತುತಿಸ್ಮೋತ್ತರಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಒಂದು ಸರಳವಾದ ಮಾರ್ಗವೆಂದರೆ, ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಅವುಗಳನ್ನು ಓದಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಸದ್ಯದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ, ಎದುರಿಸುತ್ತಿರುವ ಸನ್ನಿಹಿತಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಂಡು ಓದುವುದು ಮತ್ತೊಂದು ವಿಧಾನವಾಗಿದೆ. ಕೀರ್ತನೆಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯೇಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ದುಃಖಿಸುವುದು, ಸಾಮೂಹಿಕವಾಗಿ ಗೋಳಾಡುವುದು, ಕೃತಜ್ಞತಾ ಸ್ತುತಿಸ್ಮೋತ್ತ ಮಾಡುವುದು, ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪದ ಹಾಗೂ ವಿವೇಕದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಕೀರ್ತನೆಗಳು, ಚಾರಿತ್ರಿಕವಾದ ಸ್ತುತಿಸ್ಮೋತ್ತ, ಯಾತ್ರಾಗೀತೆಗಳು ಹಾಗೂ ರೋಷಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವ ಕೀರ್ತನೆಗಳಿವೆ. ಈ ತ್ರೈಮಾಸಿಕದಲ್ಲಿ ನಾವು ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಕೀರ್ತನೆಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಲಿದ್ದೇವೆ.

————— ವಯಸ್ಕರ ಸಭ್ಯತ್ವ ಶಾಲಾ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿ – ಒಂದನೇ ತ್ರೈಮಾಸಿಕ

ಹಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ, ನಾವು ಕೀರ್ತನೆಗಳನ್ನು ಓದುವುದು ಹೇಗೆ?

ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಒಂದು ಕೀರ್ತನೆ ಓದಿ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ಅನಂತರ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ. ಅದರಲ್ಲಿರುವ ವಿವಿಧ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಚಿಂತನೆ ಮಾಡಿ ಕೀರ್ತನೆಗಾರನು ದೇವರನ್ನು ಹೇಗೆ ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ಮಾತಾಪುರುಷನು ಹಾಗೂ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೇಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಿರಿ. ನೀವು ಸದ್ಯದಲ್ಲಿ ಎದುರಿಸುತ್ತಿರುವ ಸಂದರ್ಭ ಹಾಗೂ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯು ಹೇಗೆ ಕೀರ್ತನೆಗಾರನು ಅನುಭವಿಸಿದ ಸನ್ನಿಹಿತಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಕೆಯಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ದೇವರಿಗೆ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲು ಕೀರ್ತನೆಯು ಹೇಗೆ ಸಹಾಯಕವಾಗಲಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿರಿ. ಆಗ ನೀವು ಓದಿದ ಕೀರ್ತನೆಗೂ, ನೀವು ಎದುರಿಸುತ್ತಿರುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೂ ಎಂತಹ ಹೋಲಿಕೆಯಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದು ನೀವು ಆಶ್ಚರ್ಯಗೊಳ್ಳುವಿರಿ.

ನೀವು ಓದಿದ ಕೀರ್ತನೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳು ನಿಮಗೆ ಕ್ಷಿಪ್ರಕರವೆಂದು ಕಂಡುಬಂದಲ್ಲಿ, ಅದರ ಸಂದೇಶವನ್ನು ತ್ರಿಸ್ತನ ಸೇವೆ ಹಾಗೂ ರಕ್ಷಣಾ ಕಾರ್ಯದ ಬೇಳಕಿನಲ್ಲಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ ಹಾಗೂ ಆತನ ಕಾರ್ಯದಿಂದ ನಮಗಾಗುವ ನಿರೀಕ್ಷೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಆಲೋಚಿಸಿ.

ಅಲ್ಲದೆ, ಕೀರ್ತನೆಯಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲು ಒದಗಿದ ಹೊಸದಾದ ಪ್ರೇರಣೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತಿಸಿ ಹಾಗೂ ನಿಮಗೂ, ನಿಮ್ಮ ಸಭೆಗೂ ಮತ್ತು ಸಮುದಾಯಕ್ಕೂ ಅದರ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಿಂದ ಬಗ್ಗೆ ಮನನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ದೇವರು ತನ್ನ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಹೃದಯ ಹಾಗೂ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬರೆಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಆತನಿಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ. ನೀವು ಓದಿದ ಕೀರ್ತನೆಯು ನಿಮ್ಮ ಪರಿಚಿತರು ಎದುರಿಸುತ್ತಿರುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಹೋಲಿಕೆಯಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಅವರಿಗಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ. ಕೀರ್ತನೆಗಳ ಪುಸ್ತಕವು ಮನುಷ್ಯರಾದ ನಾವು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಎದುರಿಸುತ್ತಿರುವ ಅನೇಕ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮರೆಯಬಾರದು. ಅಪುಗಳನ್ನು ಓದುವುದು ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ದೃಢವಾಗಿ ಬೇರೂರಿದಾಗ, ನಾವು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆಶೀರ್ವಾದ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ.

"ತ್ರಿಸ್ತನ ವಾಕ್ಯವು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸಮೃದ್ಧಿಯಾಗಿ ವಾಸಿಸಲೆ" ಎಂದು ಕೊಲ್ಲೋಸ್ತೇ 3:16ನೇ ವಚನದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಮಾತಿನ ಅರ್ಥವೇನು?

ಕಷ್ಟ ಸಂಕಟಗಳ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಭರವಸೆ

ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಒಂದಲ್ಲೂ ಒಂದು ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹತಾಶೆ, ನೋವು ಬಾಧೆಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಆಗ ದೇವರು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಅಥವಾ ಇಂತಹ ಕಷ್ಟ ಸಂಕಟಗಳು ನಮಗೆ ಬರುವಂತೆ ಯಾಕೆ ಮಾಡಿದನು? ಎಂದು ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಕೀರ್ತನೆಗಾರರೂ ಸಹ ಇಂತಹ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಪವಿತ್ರತ್ವನ ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ ತಾವು ಅನುಭವಿಸಿದ ಎಲ್ಲಾ ನೋವು, ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ.

ಕೀರ್ತನೆ 44ನೇ ಅಧ್ಯಾಯವು ನಮಗೇನು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ? ಇದು ಎಲ್ಲಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುತ್ತಿರುವ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಯಾಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿದೆ?

ಸಭೆಯ ಆರಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಕೀರ್ತನೆಯು ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳು ಮಾಡುವ ಸಾಮೂಹಿಕ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಲ್ಲಿ ಅವರು ವೃಕ್ಷಪಡಿಸುವ ಪದಗಳು ಮತ್ತು ಮನೋಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಫಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದು ನಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಒಂದ ಕಷ್ಟ ಸಂಕಟಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸುವಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಅಸಾಮಧ್ಯ ಅಥವಾ ಆತಂಕವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ.

ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಕೀರ್ತನೆ 44ನೇ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ದೇವರನ್ನು ಆರಾಧಿಸುವವರು ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಕಷ್ಟಸಂಕಟಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಮುಕ್ತವಾಗಿಯೂ ಮತ್ತು ಸಾಕಷ್ಟು ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿಯೂ ವೃಕ್ಷಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕೀರ್ತನೆಗಳಲ್ಲಿ ನಾವು ಯೋಚಿಸಲಾಗದ ಅಥವಾ ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಧೈಯರ್ತೋರಿಸದಂತೆ ಪದಗಳು ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ. ಕೀರ್ತನೆಗಳು 44:18,19ನೇ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ: "ನಮ್ಮ ಹೃದಯವು ಹಿಂದಿರುಗಲಿಲ್ಲ; ನಮ್ಮ ಕಾಲು ನಿನ್ನ ದಾರಿಯಿಂದ ಅಗಲಲಿಲ್ಲ. ನೀನು ನಮ್ಮನ್ನು ಪರಾಜಯಪಡಿಸಿ ನಮ್ಮ ದೇಶವನ್ನು ನರಿಗಳಿರುವ ಕಾಡನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದೇಕೆ? ಕಾಗ್ರತ್ವಲು ನಮ್ಮನ್ನು ಕೆವಿಯುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದೇಕೆ?" ಇಂತಹ ಮಾತುಗಳನ್ನು ನಾವು ದೇವರಿಗೆ ಕೇಳಲು ಧೈಯರ್ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವೇ?

44ನೇ ಅಧ್ಯಾಯದ ಮೌದಲನೆಯ ವಚನಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿ. ಹಿಂದೆ ದೇವರು ತನ್ನ ಜನರಿಗೆ ಮಾಡಿದ ಮಹಾಅಧ್ಯತಕಾರ್ಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕೀರ್ತನೆಗಾರರು

— ವಯಸ್ಸರ ಸಭ್ಯತ್ವ ಶಾಲಾ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿ— ಒಂದನೇ ತೈಮಾಸಿಕ

ತಿಳಿಸುತ್ತಾನೆ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಅವನು ಬಿಲ್ಲು, ಕತ್ತಿಗಳ ಮೇಲಲ್ಲ, ಬದಲಾಗಿ ದೇವರಲ್ಲಿ ಭರವಸೆ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಇದೆಲ್ಲದರ ನಡುವೆಯೂ ದೇವರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕಷ್ಟಸಂಕಟಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಕೀರ್ತನೆಗಾರನು 44ನೇ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯಾರು ಎದುರಿಸಿದ ಬಾಧೆಗಳ ಪಟ್ಟಿಯು ಬಹಳ ದೊಡ್ಡದಾಗಿದೆ. ಆದಾಗ್ಯೋ "ಎದ್ದು ಬಂದು ಸಹಾಯ ಮಾಡು; ನಿನ್ನ ಕೃಪೆಯ ನಿಮಿತ್ತ ನಮ್ಮನ್ನು ವಿಮೋಚಿಸು" ಎಂದು ದೇವರಿಗೆ ಮೊರೆಯಿಡುತ್ತಾನೆ (44:26). ಕಷ್ಟಸಂಕಟ, ಬಾಧೆಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವಾಗಲೂ ದೇವರು ತೀರ್ಣಿಸ್ತೂರೂಪನೆಂದು ಕೀರ್ತನೆಗಾರನು ತಿಳಿದಿದ್ದಾನೆ.

ಹಿಂದೆ ನಾವು ಕಷ್ಟಸೋಪುಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದಾಗ, ದೇವರು ನಮಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಈಗ ನಾವು ಅಂತದ್ದೇ ಪರಿಷ್ಠಿತಿ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದಲ್ಲಿ, ದೇವರು ಯಾಕೆ ನಮ್ಮಿಂದ ದೂರವಾಗಿದ್ದಾನೆಂಬ ಹತಾಶೆ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ತೊರೆಯಲು ಹಿಂದಿನ ಅನುಭವವು ಹೇಗೆ ನಮಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ?

ಮಂಗಳವಾರ

ಜನವರಿ ೭

ಹತಾಶೆಯ ಕೀರ್ತನೆ ಅಥವಾ ಸ್ತುತಿ ಗಿತೆ

ಕೀರ್ತನೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸುವುದು ದೇವಭಕ್ತರು ಅದನ್ನು ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನದಾಗಿದೆ. ದೇವರ ಮಾನದಂಡಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಭಕ್ತರ ಅನುಭವವನ್ನು ಕೀರ್ತನೆಗಳು ಮೇಲ್ಮೈಚಾರಣೆ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಅಲ್ಲದೆ ದೇವರು ಅವರೊಂದಿಗಿದ್ದಾನೆಂಬ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಹಾಗೂ ಭರವಸೆಯನ್ನು ಅವರಲ್ಲಿ ಉಂಟುಮಾಡಿ ಕಷ್ಟಸಂಕಟಗಳನ್ನು ಹತಾಶೆ ನಿರಾಶೆಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಲು ಬೇಕಾದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ನೀಡುತ್ತವೆ.

22ನೇ ಕೀರ್ತನೆಯು ಮಹಾಸಂಕಟ ಕಷ್ಟಗಳಲ್ಲಿಯೂ ದೇವರಲ್ಲಿ ಭರವಸ- ವಿಡಬೇಕಂಬ ಬಗ್ಗೆ ನಮಗೇನು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ?

22:1ನೇ ವಚನವು "ನನ್ನ ದೇವರೇ, ನನ್ನ ದೇವರೇ, ಯಾಕೆ ನನ್ನನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀ. ನೀನು ಯಾಕೆ ನನಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡದೆಯೂ, ನನ್ನ ಕಾಗನ್ನು ಕೇಳದೆಯೂ ದೂರವಾಗಿದ್ದೀ?" ಎಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ದುಃಖಿದ ಈ ಮಾತುಗಳು

ಕಷ್ಟ ಸಂಕಟ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವವರು ತಮ್ಮ ವ್ಯಧಿ ಮತ್ತು ಏಕಾಂಗಿತನವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲು ಉತ್ತೇಜನೆ ನೀಡಬಹುದು.

ಯೇಸುಸ್ವಾಮಿಯು ಶಿಲುಬೆಯ ಮೇಲೆ ಅಪಾರ ವೇದನೆ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಕೀರ್ತನೆ ನೆ 22:1ನೇ ವಚನವನ್ನು ಉಚ್ಛರಿಸಿದ ಕಾರಣದಿಂದ ಇದು ತೈಸ್ತರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಕೀರ್ತನೆಗಳು ಯೇಸುಸ್ವಾಮಿಯು ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿರುವಾಗ ಹೊಂದಿದ ಅನುಭವಗಳಿಗೆ ಹೇಗೆ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾಗಿವೆ ಎಂದು ಇದು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ (ಮತ್ತಾಯ 27:46).

ಆದಾಗ್ನ್ಯ, ಇಂತಹ ಅಪಾರ ವೇದನೆ ಮತ್ತು ಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿಯೂ "ನಿನ್ನ ನಾಮ ಮುಹಿಮೆಯನ್ನು ನನ್ನ ಸಹೋದರರಿಗೆ ತಿಳಿಸುವೆನು. ಸಭಾಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಸ್ತುತಿಸುವೆನು" ಎಂಬ ಉತ್ತೇಜನಕಾರಕ ಮಾತುಗಳೂ ಸಹ ಕೀರ್ತನೆಗಳಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ (22:22). ಇಲ್ಲಿ ದಾವೀದನು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯು ಹೇಗೇ ಇರಲಿ, ತಾನು ದೇವರಲ್ಲಿ ಭರವಸೆ, ನಂಬಿಕೆಯಿಟ್ಟು ಇನ್ನೂ ಸಹ ಆಶನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುತ್ತೇನೆಂದು ದೃಢವಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಕೀರ್ತನೆಗಳು ನಾವು ಹೇಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಬೇಕೆಂದು ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ನಮ್ಮ ಈಗಿನ ಕಷ್ಟಸಂಕಟದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಿಂದಾಚೆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಡಬೇಕೆಂದು ಚೋಧಿಸುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ದೇವರು ತನ್ನ ಕೃಪೆಯಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ತಿರುಗಿ ಮೊದಲಿನ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ತರುವವರೆಗೆ ನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ಕಾದುಕೊಂಡಿರಬೇಕೆಂದೂ ಸಹ ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ.

ಆದುದರಿಂದ ಸ್ತುತಿಗೀತೆಗಳಾದ ಕೀರ್ತನೆಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವುದು ನಮ್ಮ ಆತ್ಮೀಕ ಜೀವನದ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸುತ್ತದೆ. ದೇವಾರಾಧಕರು ತಮ್ಮ ಭಾವನೆಗಳು ಹಾಗೂ ವಿವೇಚನೆಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವಂತೆ ಕೀರ್ತನೆಗಳು ಪ್ರೇರೇಷಿಸುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಅವರು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೋಪತಾಪ, ನಿರಾಶೆ, ವೇದನೆ ಹಾಗೂ ಹತಾಶೆಯಿಂಬ ಭಾರವನ್ನು ದೇವರ ಬಳಗೆ ತರುವಂತೆ ನಡೆಸುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಭಕ್ತರು ಎದುರಿಸುತ್ತಿರುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಏನೇ ಇರಲಿ, ಆಶನಲ್ಲಿ ದೃಢ ಭರವಸವಿಡುವಂತೆ ಅವರನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸುತ್ತವೆ.

ಏಶಾಂಕಿಗಳು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಮೂಲಕ ಆದರಣೆ ಹಾಗೂ ದೃಷ್ಟಿಕ, ಕೃಪೆ

————— ವಯಸ್ಮರ ಸಭ್ಯತ್ವ ಶಾಲಾ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿ— ಒಂದನೇ ತ್ರೈಮಾಸಿಕ

ಹೊಂದಿದ ತರುವಾಯ ಅವರಲ್ಲಿದ್ದ ವ್ಯಧಿಯು ಸ್ತುತಿಗೀತೆಯಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡುವುದನ್ನು ಅನೇಕ ಕೀರ್ತನೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು. ಇದು ಅವರಲ್ಲಿಂಟಾದ ಆತ್ಮೀಕ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ.

ನಾವು ಸದ್ಗುರು ಎದುರಿಸುತ್ತಿರುವ ನೋವು, ಬಾಧೆಗಳು ಏನೇ ಇರಲಿ, ಅದನ್ನು ಮರೆತು ದೇವರ ಒಳ್ಳೆತನದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಭರವಸವಿಡಬಹುದು?

ಬುಧವಾರ

ಜನಪರಿ 10

ಹತ್ತಾಶೀಯಂದ ನಿರೀಕ್ಷೆಗೆ

ದೇವರು ನಮ್ಮಿಂದ ದೂರವಾಗಿದ್ದಾನೆಂಬ ಭಾವನೆ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೂ ಒಂದಲ್ಲಾ ಒಂದು ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬಂದಿದೆ. ಯಾಕೆ ಈ ರೀತಿ ಆಯಿತು? ಎಂಬ ಆಲೋಚನೆ ಬಂದಿರಬಹುದಲ್ಲವೇ?

ನಮ್ಮಂತೆಯೇ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯರಾದ ಕೀರ್ತನೆಗಳನ್ನು ಬರೆದ ಲೇಖಕರೂ ಸಹ ಇಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ವಿಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಎದುರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಪಾಪಗಳ ದೆಸೆಲ್ಲಿಂದ ಕೆಲವು ವೇಳೆ ನಮಗೆ ಕಷ್ಟಸಂಕಟಗಳು ಬಂದಿರುವುದು ನಿಜ, ಆದರೆ ಬೇರೆ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಈ ವೇದನೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ ನನಗೆ ಬಂದಿದೆಯಲ್ಲ, ಇದಕ್ಕೆ ನಾನು ಅರ್ಹನಲ್ಲ, ಇದು ನನಗೆ ಬರಬಾರದಾಗಿತ್ತೇಂಬ ಭಾವನೆ ನಮ್ಮೆಲ್ಲನೇಕರಿಗೆ ಬಂದಿರುವುದೂ ಹೌದಲ್ಲವೇ!

ಈಗ ಕೀರ್ತನೆ 13ನೇ ಅಧ್ಯಾಯ ಏದಿರಿ. ಈ ಕೀರ್ತನೆಯಲ್ಲಿ ಭಕ್ತನಾದ ದಾರ್ಶನ ವೃಕ್ಷಪದಿಸುವ ಮುಖ್ಯವಾದ ಎರಡು ಮನೋಭಾವಗಳು ಕಂಡು ಬರುತ್ತವೆ? ಅವನಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ಬದಲಾವಣೆ ಬರಲು ಕಾರಣವೇನು?

"ಯೆಹೋವನೇ, ನೀನು ಇನ್ನೆಷ್ಟರವರೆಗೆ ನನ್ನನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮರೆತಿರುವಿ? ಇನ್ನೆಲ್ಲಿಯ ತನಕ ನನಗೆ ವಿಮುಖಿನಾಗಿರುವಿ? (13:1) ದೇವರು ಎಂದಾದರೂ ನಮ್ಮನ್ನು ಮರೆಯುವನೇ? ಆದಾಗ್ಯಾ ಇಂತಹ ಭಾವನೆ ನಮ್ಮೆಲ್ಲಿಯೂ ಬಂದಿದೆಯಲ್ಲವೇ?

ನಾವು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವಾಗ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನಮ್ಮ ಹಾಗೂ ನಮ್ಮ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಕೊಡುತ್ತೇವೆ. 13ನೇ ಕೀರ್ತನೆಯು ಇಂತಹ ಸಾಮಾನ್ಯ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು

ನಾವು ಮಾಡದಂತೆ ಮಾರ್ಗ ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಅಧ್ಯಾಯವು ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಬದಲಾಗದಂತಹ ಹಾಗೂ ನಂಬಿಗಾಗಿಸ್ತಾದ ದೇವರು ತನ್ನ ಮೃತ್ಯಳನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ಕೈಬಿಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾವು ಆತನಲ್ಲಿ ದೃಢವಾದ ಭರವಸವಿಡುವಂತೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣ ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತದೆ.

ಕೀರ್ತನೆ 13ನೇ ಅಧ್ಯಾಯವು ಶತ್ರುಪಿಡಿತನಾಗಿ ಬಾಧಪಡುವಂತೆ ಭಕ್ತನ ವೇದನೆ ಹಾಗೂ ದೂರುಗಳ ಮೂಲಕ ಆರಂಭವಾದರೂ, ಅದು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಮುಕ್ತಾಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ತಾನೇ ನಿಜಾಯಕವಾದ ಅಂಶವಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನ ಆತಂಕ, ತಲ್ಲಿ, ಭಯವೆಲ್ಲವೂ ಹೋಗಿ (13:1-4). ದೇವರ ವಿಮೋಚನಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಲ್ಲಿ (13:5) ಭರವಸವಿಡುವಂತೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರೇರಿಸುತ್ತದೆ. ಆಗ ನಾವು ದೇವರ ರಕ್ಷಣೆಯ ಕಾರಣದಿಂದ ನಮ್ಮ ವ್ಯಧೆಯು ಸ್ತೋತ್ರವಾಗಿಯೂ ಹಾಗೂ ಹತಾಹೆಯು ನಿರೀಕ್ಷೆಯಾಗುವ ಅನುಭವ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ (13:5,6).

ಆದರೆ ಕೀರ್ತನೆಗಳ ಅರ್ಥವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಕೇವಲ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೇ ಓದುವುದರಿಂದ ನಾವು ಅಶಿಸುವಂತೆ ಬದಲಾವಣೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಕೀರ್ತನೆಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವಾಗ, ಅವುಗಳ ಪ್ರಕಾರ ನಡೆಯಲು ಬೇಕಾದ ಆಶೀರ್ವಾದಕ್ಕಾಗಿ ಪವಿತ್ರತ್ವನನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಕೀರ್ತನೆಗಳು ದೇವರ ವಾಕ್ಯಗಳಾಗಿವೆ. ಅವು ನಮಗೆ ಕೇವಲ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ನೀಡುವಂತಹಲ್ಲಿ, ಬದಲಾಗಿ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳ ನಡೆನುಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಬದಲಾವಣೆ ತರುವಂತವಾಗಿವೆ. ದೇವರ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಕೀರ್ತನೆಗಳಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿರುವ ವಾಗ್ದಾನಗಳು ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನೇರವೇರಿವೆ. ಅಂದರೆ ದೇವರವಾಕ್ಯವು ನಮ್ಮನ್ನು ಆತನ ಬೆಿತ್ತುದ ಪ್ರಕಾರ ರೂಪಿಸಿಕೊಂಡು ಯೋಜಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಹಾಗೂ ಕ್ರಿಸ್ತನೊಂದಿಗೆ ಹನೋಕನಂತೆ ಅನೇಕನ್ಯಾತೆಯಿಂದ ನಡೆಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಆತನಿಗೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಒಟ್ಟಿಸಿಕೊಡುತ್ತದೆ. ಯೇಸುಸಾಫಾಯು ಮನುಷ್ಯಾವಶತಾರವೇತ್ತಿ ಬಂದ ದೇವಕುಮಾರನು ಹಾಗೂ ದೇವರ ಬೆಿತ್ತುವನ್ನು ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತೋರಿಸುವವನೂ ಆಗಿರುವುದರಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥನಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಈ ಸ್ತುತಿಗೀತಗಳನ್ನು ಹಾಡುತ್ತೇವೆ.

ನಮಗೆ ಬರುವ ಕಷ್ಟಸಂಕಟಗಳು ಹೇಗೆ ನಮ್ಮನ್ನು ದೇವರ ಬಳಗೆ ನಡೆಸುತ್ತವೆ? ಅರ್ಥವಾ ಅವು ನಮ್ಮನ್ನು ದೇವರಿಂದ ದೂರಮಾಡುತ್ತವೆಯೇ?

ಅಯೋಜ, ನಮ್ಮನ್ನು ಪುನರ್ ಸ್ಥಾಪಿಸು

ಕೀರ್ತನೆ 60:1-5ನೇ ವಚನಗಳು ಯಾವ ಸಂದರ್ಭಕ್ಕೆ ಸೂಕ್ತವಾದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಾಗಿದೆ? ಜೀವನದ ಸಂತೋಷದ ಸಮಯದಲ್ಲಿಯೂ ಇಂತಹ ಶೋಕಗೀತೆಯಿಂದ ನಾವು ಹೇಗೆ ಪ್ರಯೋಜನ ಹೊಂದಬಹುದು?

ಈ ಶೋಕಗೀತೆಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯಜನರು ಶಾರೀರಿಕ, ಮಾನಸಿಕ, ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಅಧವಾ ಆಶ್ಚೀರ್ವಾಗಿ ಕಷ್ಟಸಂಕಟಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳಾಗಿವೆ ಎಂದು ನಾವು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ.

ಆದರೂ ನಾವು ಸುಖಸಂತೋಷದಲ್ಲಿರುವ ಸಮಯಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಶೋಕ ಸೂಚಕವಾದ ಕೀರ್ತನೆಗಳನ್ನು ಓದಬಾರದೆಂದು ಇದರ ಅರ್ಥವಲ್ಲ. ಕೆಲವು ವೇಳೆ ಕೀರ್ತನೆಯ ವಾಕ್ಯಗಳಗೂ ಮತ್ತು ದೇವಭಕ್ತರ ಸದ್ಯದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೂ ಅಜಗಜಾಂತರ ವ್ಯಾತ್ಯಾಸವಿರಬಹುದು (ಅಜ-ಅಡು, ಮೇಕೆ, ಗಜ= ಆನೆ) ಆದರೂ ಸಹ ಶೋಕಸೂಚಕ ಕೀರ್ತನೆಗಳು ಕಷ್ಟಸಂಕಟಗಳಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದಿರುವ ಭಕ್ತರಿಗೂ ಪ್ರಯೋಜನಕಾರಿಯಾಗಿವೆ.

ಹೇಗೆಂದರೆ, ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಕಷ್ಟ ಶ್ರಮಸಂಕಟಗಳು ಮಾನವರಾದ ನಾವು ದುಷ್ಪರಾಗಿರಲಿ ಅಥವಾ ನೀತಿವಂತರಾಗಿರಲಿ- ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಬರುವ ಅನುಭವಗಳೆಂಬ ಅರಿವು ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತೇವೆ. ಅಲ್ಲದೆ ದೇವರು ಎಲ್ಲದರ ಮೇಲೆ ನಿಯಂತ್ರಣ ಹೊಂದಿದ್ದಾನೆ ಹಾಗೂ ಸಂಕಟದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಬಲ ಒದಗಿಸುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಪರಿಹಾರ ಕೊಡುತ್ತಾನೆಂಬ ಭರವಸೆಯನ್ನು ಕೀರ್ತನೆಗಳು ನಮಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತವೆ. ಕೀರ್ತನೆಗಾರನಾದ ದಾವೀದನು ದೇಶವನ್ನು ಕಂಪನಗೊಳಿಸಿದಂತೆ ಇಂತಹ ಕಷ್ಟದ ಸಮಯದಲ್ಲಿಯೂ (ಕೀರ್ತನೆ 60:2) ದೇವರ ಬಿಡುಗಡೆಯಲ್ಲಿ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಹೊಂದಿದ್ದಾನೆ.

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಶೋಕ ಸೂಚಕ ಕೀರ್ತನೆಗಳು ಕಷ್ಟಸಂಕಟಗಳಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ ಅನುಕಂಪ ತೋರಿಸಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತವೆ. ದೇವರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಸಂತೋಷ ಮತ್ತು ಕೃತಜ್ಞತೆ ಸಲ್ಲಿಸುವಾಗ, ದುಃಖಿತರೂ, ಭಾಧೆ ಕಷ್ಟಸಂಕಟ, ನೋವು ಅನುಭವಿಸುವವರ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಯೋಚಿಸಬೇಕು.

ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಈಗ ನಮಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ನೇರೆಹೊರೆಯವರು ಅಪಾರ ವೇದನೆ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ಕಾಣುತ್ತೇವಲ್ಲವೇ? ಇಂತವರನ್ನು ನಾವು ಮರೆಯಬಾರದೆಂದು ಶೋಕ ಸೂಚಕ ಕೀರ್ತನೆಗಳು ನಮ್ಮನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸುತ್ತವೆ, ಯೇಸುಸ್ವಾಮಿಯಂತೆ ನಾವೂ ಸಹ ಇಂತಹ ನತೆದೃಷ್ಟಿಗೆ ಅನುಕಂಪ ತೋರಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲು ಇವು ನಮಗೆ ಪ್ರೇರಿಸುತ್ತವೆ.

ಶ್ರೀಮತಿ ವೃಷಿಷ್ಟಮ್ಯನವರು ತಮ್ಮ ‘ಪೆಲ್‌ಫೇರ್’ ಮಿನಿಸ್ಟ್ರಿ ಎಂಬ ಪ್ರಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ (ಪುಟಗಳು 24,25).

“ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಬಡರೋಗಿಗಳೂ ಹಾಗೂ ದರಿದ್ರರೂ ತುಂಬಿದ್ದಾರೆ ಯೇಸುಸ್ವಾಮಿಯು ರೋಗಿಗಳನ್ನು ವಾಸಿಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಮತ್ತು ಸ್ವೇತಾನನ ಬಂಧನಗಳಿಂದ ಜನರನ್ನು ಬಿಡಿಸುವುದಕ್ಕೂ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದನು. ಆತನಲ್ಲಿ ಆರೋಗ್ಯದಾಯಕ ಶಕ್ತಿ ಹಾಗೂ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿತ್ತು. ದೇವಾಧಿದಿದವರು, ರೋಗಿಗಳು, ದುಃಖಿಗಳನ್ನು ಆತನು ಗುಣಪಡಿಸಿದನು. ತಮ್ಮ ರೋಗಿಗಳನ್ನು ವಾಸಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ತನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದ ಯಾರನ್ನೂ ಸಹ ಕ್ರಿಸ್ತನು ತಳ್ಳಿಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಗುಣಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಂದವರು ತಮ್ಮ ರೋಗಗಳಿಗೆ ತಾವೇ ಕಾರಣರೆಂದು ಆತನಿಗೆ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಆದಾಗ್ಯಾ ಕ್ರಿಸ್ತನು ಅವರನ್ನು ಗುಣಪಡಿಸಿದನು. ಇಂತಹ ಬಡ, ನತೆದೃಷ್ಟಿ ವೃತ್ತಿಗಳು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಗುಣಹೋಂದಿದಾಗ, ಅವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಪಾಪದ ಅರುಹು ಉಂಟಾಯಿತು ಹಾಗೂ ಅವರ ಶಾರೀರಿಕ ತೋಂದರೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಆತ್ಮಿಕ ರೋಗಗಳೂ ವಾಸಿಯಾದವು. ಕ್ರಿಸ್ತನ ಸುವಾರ್ತೆಯು ಇಂದಿಗೂ ಸಹ ಅದೇ ಶಕ್ತಿಹೋಂದಿದೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ನಾವು ಯಾಕೆ ಇಂದೇ ಅದೇ ಘಲಿತಾಂಶಗಳಿಗೆ ಸಾಕ್ಷಿಗಳಾಗಬಾರದು?

ಪ್ರಾಭುನೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಇಂದು ಯಾರಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಸೇವೆಯ ಅಗತ್ಯವಿದೆ?

ಶುಕ್ರವಾರ

ಜನಪರಿ 12

ಹೆಚ್ಚಿನ ಚಿಂತನೆ : ಕೀರ್ತನೆ 42:8 ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮತಿ ವೃಷಿಷ್ಟಮ್ಯನವರು ತಮ್ಮ ಎಜುಕೇಷನ್ ಪ್ರಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರುವ ‘ಪೋಯಟ್ಟಿ ಅಂಡ್ ಸಾಂಗ್’ ಎಂಬ

ಅಧ್ಯಾಯ ಓದಿರಿ. ದೈವಪ್ರೇರಿತವಾದ ಈ ಉಲ್ಲೇಖಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮತ್ತು ಸ್ತುತಿಗಳು ಹೇಗೆ ಸಂಬಂಧಹೊಂದಿದೆ?

‘ಸ್ವೇಷ್ಟಾ ಟು ಕ್ರೈಸ್ಟ್’ ಪ್ರಸ್ತುಕದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮತಿ ವೈಟಮ್ಹನವರು ‘ದಾರ್ಶನ ಬರೆದ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪದ ಕೀರ್ತನನೆಗಳು’ (ಉದಾಹರಣೆಗೆ 51ನೇ ಅಧ್ಯಾಯ) ಅವನ ಹೃದಯಾಂಶದಲ್ಲಿ ಹೊರಹೊಮ್ಮಿದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳಾಗಿದ್ದು, ಅವು ಅವನು ತನ್ನ ಪಾಪಕ್ಕಾಗಿ ಯಥಾರ್ಥವಾಗಿ ವಿಷಾದ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತವೆ” ಎಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಎಜುಕೇಷನ್ 162–168ನೇ ಪ್ರಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮತಿ ವೈಟಮ್ಹನವರು ಹೀಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ: “ನಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ದೇವರ ಪ್ರಸನ್ನತೆ ಹಾಗೂ ಶೋಧನೆ ಎದುರಿಸಿದ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಸ್ತನು ಯಾವ ರೀತಿ ಕೀರ್ತನನೆಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದನೆಂದು ನೆನಪಿಸಿಕೊಂಡು ಅದರಿಂದ ಉತ್ತೇಜನ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಹಾಗೂ ಈ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಬಾಯಿಪಾಠ ಮಾಡಬೇಕು. ಪವಿತ್ರವಾದ ಕೀರ್ತನನೆಗಳಲ್ಲಿರುವ ಈ ಗೀರೆಗಳು ನಮ್ಮ ಹೃದಯಗಳಲ್ಲಿ ಹುದುಗಿರುವ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಮತ್ತು ನಂಬಿಕೆ, ನಿರೀಕ್ಷೆ ಹಾಗೂ ಶ್ರೀತಿ, ಹಷಣ ಎಂಬ ಬುಗ್ಗಗಳು ಚಿಮ್ಮುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತವೆ”.

ಕೀರ್ತನನೆಗಳನ್ನು ಓದಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದಾಗ ಅವುಗಳನ್ನು ಬರೆದ ಲೇಖಕರ ದ್ಯುಯ್ಯ, ನಿರೀಕ್ಷೆ ಎದೆಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಉಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಈ ಆತ್ಮೀಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನಾವು ಏಕಾಂಗಿಗಳಲ್ಲ ಎಂದು ಭರವಸೆ ನೀಡಿ ಈ ಜೀವನ ಪ್ರಯಾಣ ಮುಂದುವರೆಸಲು ಉತ್ತೇಜನ ನೀಡುತ್ತವೆ. ನಮ್ಮಂತ ಅನೇಕರು ಕಷ್ಟ ದುಃಖ ಅನುಭವಿಸಿದ್ದರೂ ದೇವರ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಜಯಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಕೀರ್ತನನೆಗಳು ನಮಗೋಸ್ಕರ ಕ್ರಿಸ್ತನು ತಂದೆಯ ಮುಂದೆ ವಿಜ್ಞಾಪನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಬದುಕುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ (ಇಬ್ರಿಯ 7:25) ಎಂದು ಭರವಸೆ ನೀಡುತ್ತವೆ.

ಕೀರ್ತನನೆಗಳು ದ್ಯುಮೀಕ-ಮಾನವ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳೂ ಹಾಗೂ ಗೀರೆಗಳೂ ಆಗಿವೆ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ದೇವಾರಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಕೀರ್ತನನೆಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದರಿಂದ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳು ದೇವರ ಚಿತ್ತ ಮತ್ತು ಆತನ ಗುಣಪಡಿಸುವ

ಕೃಪೆಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಅಲ್ಲದೆ ವಾನವರ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಪ್ರಾಣವಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ನಾವು ಸಹ ಆರಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ರೀತಿಯ ಇಂತಲ್ವಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಬಹುದು.

ಉಚಿತನಾಜ್ಞತ್ವದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು

1. ನಾನ್ಯಾವೇದದಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳಾದ ಕರ್ತವ್ಯನೀತಿಗಳಿಂದ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಜಿಎವಿತವು ಹೇಗೆ ಆತ್ಮೀಯಕ ಬೆಳೆವಳಿಗೆಗೆ ಸಹಾಯಕವಾಗಿದೆ?
2. ಕರ್ತವ್ಯನೀತಿ ನಮ್ಮ ಸಾರ್ವಾಹಿಕ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಉತ್ತಮಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ?
3. ಕರ್ತವ್ಯನೀತಿಯ ಮಾನವರಾದ ನಮ್ಮ ನಂಜಕೆಯ ಯಾತ್ರೆ ಮತ್ತು ದೇವರ ಸ್ವಾಸ್ಥತಾ ಕೃಪೆಯಲ್ಲಿರುವ ತೋಡಕುಗಳನ್ನು (Complexity) ಹೇಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ?

